

**Светиот
Апостол
Вартоломеј
(Натанаил)**
е еден од

**дванаесетте големи
Христови апостоли,
кој земниот живот го
завршил маченички.
По симнувањето
на Светиот Дух
врз апостолите,
го проповедал
Евангелието заедно
со Филип од Витсаида
и со неговата сестра
девицата Маријам, а
потоа и со Апостолот
Јован Богослов,
низ Азија, Индија
и Ерменија. Својот
живот маченички го
завршил во Ерменија.**

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Како што кошутата жеднее
по водни извори", така и
душите нивни, Боже, уште
на земниот живот, копнееја по
Тебе! Душите нивни, душите на
Твоите маченици жедуваа за

Тебе, за
Силниот и
Живиот Бог.
Во Света-
та Земја, во
близина на
Кана, се забеле-
жува една пре-
красна капела
посветена на
Светиот Апо-
стол Вартоло-
меј, наречен
Натанаил. Неа ја
посетуваат покло-
ниците и туристите
и му оддаваат почит
на големиот Христов
Апостол. Тој е син на
Толомеј, роден во Кана
и тој е еден од првите
Христови ученици. Бил изне-
наден кога Филип му рекол дека
го нашле Исуса од Назарет, за
кого пишувале Пророците:

"Филип го најде Натанаил и
му рече: 'Го најдовме Исуса,
синот Јосифов од Назарет, за
Кого пишуваше Мојсеј во За-
конот и Пророците!' А Натана-
ил му рече: 'Може ли нешто
добро да излезе од Назарет?'
Филип му одговори: 'Дојди и
види!' Исус, пак, кога го виде
Натанаила дека оди при Него,
рече: 'Еве вистински Израилец,
во кого нема лукавство'. Ната-
наил Му рече: 'Од каде ме поз-
наваш?' Исус му одговори и му
рече: 'Уште пред да те повика
Филип, кога беше под смоква-
та, Јас те видов'. Му одговори
Натанаил и рече: 'Рави! Ти си
Син Божји, Ти си Царот Изра-
илев!' А Исус, одговарајќи, му
кажа: 'Веруваш, оти ти реков
дека те видов под смоквата; ќе
видиш повеќе од ова'. И по-
вторно рече: 'Вистина, вистина
ви велам: отсега ќе го гледате
небото отворено и ангелите
Божји како се искачуваат и
слегуваат над Синот Човечки'".
(Јован 1, 45-51)

Светиот Апостол Вартоломеј
(Натанаил) е еден од дванае-
сетте големи Христови апосто-
ли, кој земниот живот го завр-
шил маченички. По симнува-
њето на Светиот Дух врз апо-
столите, го проповедал Еванге-
лието заедно со Филип од Вит-
саида и со неговата сестра де-
вицата Маријам, а потоа и со
Апостолот Јован Богослов, низ
Азија, Индија и Ерменија. Сво-
јот живот маченички го завр-
шил во Ерменија.

Од незнајбошците бил рас-
пнат на крст, и тоа свртен наопа-
ку. Во тој момент настанал зем-
јотрес во кој загинале злоб-

**СВЕТИ АПОСТОЛ ВАРНАВА (ВО СРЕДИНА)
СО СВЕТИ ПАВЛЕ И БОГОРОДИЦА СО
ИСУС ХРИСТОС И ДРУГИ СВЕТИТЕЛИ**

ните судии и многу народ. Не-
кои луѓе, чувствувајќи дека тоа
е Божја казна, дотрчале за да
го симнат Апостолот од крстот,
како и Апостолот Филип кој,
исто така, бил распнат, но веќе
бил мртов, а Вартоломеј сè уште

нината демонска да се прео-
братат кон Светлината Христо-
ва. Неговото свето тело остана-
ло да виси на крстот, "со но-
зете свртени нагоре, како да го
покажуваат патувањето на апо-
столот кон небото".

"НЕКА ОД ТВО ВОДИ НА НЕБ

бил жив. Потоа Вартоломеј за-
минал за Индија каде што про-
поведал и Евангелието по Матеј
го превел на индиски јазик. Тој
повторно заминал во Ерменија
каде што царевата ќерка ја ис-
целил од лудило. Но, царот имал
незнајбожен и завидлив брат
по име Астијаг. Тој го фатил
Апостолот Вартоломеј, го рас-
пнал на крст, кожата му ја одрал и
на крај главата му ја пресекол
во градот Албанопол, во Вели-
ка Ерменија (град на западниот
брег на Каспиското Езеро), во
71 година. И распнат на крстот
им зборувал на неверните да
ја познаат вистината и од тем-

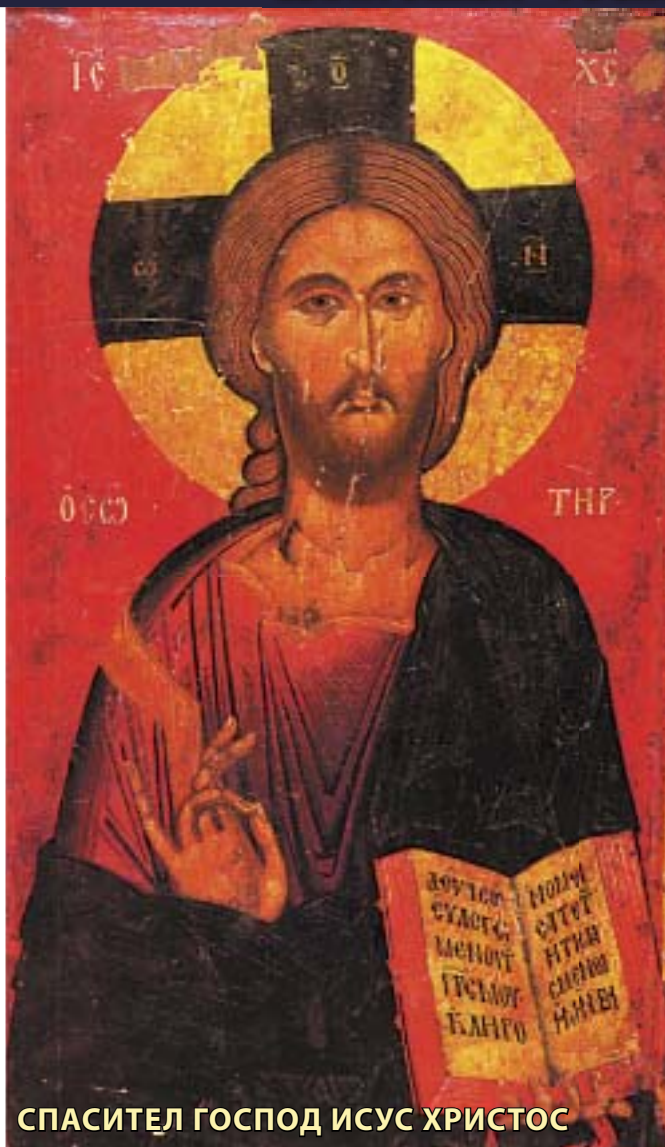
Христијаните го погребале
неговото свето тело во оловен
сандак, во спомнатиот град Ал-
банопол (Албан). Но, над мош-
тите на овој светител се случу-
вале многу чуда. Неможејќи да
го гледаат тоа, незнајбошците
го зеле оловниот сандак со те-
лото на светителот и го фрлиле
во море. По Божја промисла, во-
дата го донела сандакот до Ли-
парскиот остров, каде што епис-
копот Агатон, кој имал откро-
вение во сон, го дочекал и го
погребал во храмот.

Силниот Христов светител
Вартоломеј му се јавил во црк-
вата на преподобниот Јосиф

Песнописец, облечен во бела риза и го благословил со Евангелието, за да може да пее духовни песни: "Нека од твојот јазик потечат води на небесната мудрост!" Му се јавил и на царот Анастасиј (491-518) и му рекол дека ќе му го чува ново-создадениот град Дари. Подоцна, во IX век моштите на овој голем Христов Апостол биле пренесени во неаполитанскиот град Беневент, а потоа во X век ги донеле во Рим. Честици од моштите на овој голем Апостол се наоѓаат и во "Базиликата на Свети Павле" во Рим. Неговите мошти прават големи и необични чуда.

Овој Светител се слави на 11 јуни по стар календар, односно на 24 јуни по нов календар.

На истиот датум се прославува и Свети апостол Варнава, еден од 70-те апостоли. Роден е на островот Кипар кој се наоѓа на североисточниот агол на Средоземното Море, од родители Евреи, од Левитското племе, од кое произлегле и древните големи Божји пророци: Мојсие, Арон и Самоил. Прародителите на Варнава се преселиле од Палестина на Кипар, поради војните кои беснееле во Палестина. Неговите родители биле многу богати. Имале имот во близината на Ерусалим, кој изобилувал со градини и со разни посеви и овошки. На тој имот се наоѓала и нивната кука. Родителите го испратиле во Ерусалим кај најпро-

СПАСИТЕЛ ГОСПОД ИСУС ХРИСТОС

Го проповедал Светото Писмо во Антиохија, Рим, Милано и на Кипар. На островот Кипар, во градот Саламин, ја почувствувал својата маченичка смрт од Евреите, кои дошле од Сирија на Кипар. Тогаш на Светиот евангелист Марко му ја оставил следнава порака: "Денес ќе завршам од рацете на неверните Евреи, како што ми кажа Господ; а ти, земајќи го моето тело, кое ќе го најдеш надвор од градот, на западната страна, погребни го, па оди кон мојот другар, апостол Павле, и извести го за сè, односно за мене". Го замолил при погребот на градите да му го стават Светото Евангелие по Матеј, кое сам своерачно го препишал. Евреите го каменуваа Свети Варнава, а потоа го фрлиле во оган: "Го изведоа надвор од градот, на западната страна и го засипаа со камења; потоа запалија оган и го фрлија во него телото на Светиот апостол за да изгори". Свети Марко, заедно со другите ученици го нашол телото цело, сосема зачувано и неповредено од огнот. Го погребал во една пештера оддалечена од градот, и на градите му го ставил Евангелието, согласно на заветот на Светиот апостол Варнава. Настрадал околу 62 година.

По многу години, Господ Го прославил она место каде што почивале моштите на Светиот апостол Варнава. На тоа место се случувале прекрасни чуда и местото го нарекле "Место на здравјето". Варнава му се јавил и му открил на кипарскиот епископ Антимие каде се наоѓаат неговите мошти: "Јас сум Варнава, ученикот на нашиот Господ Исус Христос... За да се увериш во вистинитоста на моите зборови, еве ти знак: излези надвор од градот на западната страна... и на она место кое го викаат 'Место на здравје' (бидејќи таму заради мене Господ чудесно им дава здравје на болните), раскопај ја земјата под дрвото кое раѓа рогоушки, па ќе најдеш пештера и дупка во кои се положени моите мошти и Евангелието од светиот апостол и евангелист Матеј, кое го препишав со својата сопствена рака...". И навистина, неговите свети мошти биле пронајдени на 24 јуни. Моштите биле положени во олтарот на црквата подигната таму каде што биле откриени.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

ЈОТ ЈАЗИК ПОТЕЧАТ ЕСНАТА МУДРОСТ!"

чуениот учител во тоа време, Гамалил, за да ги научи и да ги разбира еврејските книги и севкупниот Божји Закон. Овде, заедно со Савле (подоцна наречениот апостол Павле), учеле кај истиот учител, напредувајќи во разумот, во книжевната мудрост и во добродетелствата. Секој ден Варнава одел на молитва во Соломоновиот

Храм во Ерусалим. Тоа е времето кога Господ Исус Христос, откако наполнил триесет години, почнал да проповеда и да му се открива на светот и дошол од Галилеја во Ерусалим. Во Соломоновиот Храм, Исус поучувал и правел многу чуда и многумина поверувале дека Тој е очекуваниот Месија. Гледајќи како Господ, Јосиф го из-

лекувал раслабениот во бањата "Витезда". Гледајќи ги и другите чудесни Христови дела, паднал на колена пред нозете Христови, молејќи Го да го благослови и да го прими меѓу Неговите ученици. Господ, чувствувајќи дека срцето Јосифово гори со Божествена љубов, го благословил и тој станал еден од 70-те свети апостоли. Христовите апостоли го нарекле Јосиф со името Варнава (Син на Утехата), бидејќи со својата проповед умеел исклучително да ги теши човечките души на луѓето кои го очекувале доаѓањето на Месијата.